

Omnia bonū appetunt.

Nihil deo verius aut maius aut melius exco/
gitari potest.

Omnia obediunt regimini dei.

Nihil est quod naturam seruādo contraire co/
netur. nec si conetur proficere potest.

Deus est summū bonum. qui regit cuncta sua
uiter. fortiterq; disponit.

Deum omnipotentē nemo esse dubitat.

Deus malum facere non potest s; aliud nihil
est qđ non potest malum igitur nihil est.

Sermones oportet esse cognatos his rebus
de quibus loquimur ait plato.

Felix qui potuit boni: fons visere lucidum.

Felix qui potuit grauis. Ferre soluere vicula.

Quis legē dat amāto. maior lex amor ē sibi.

Quarti de consolatione.

Omnis veri luminis pūta: q̄ vsq; adhuc
tua fudit oratio. tuz sui speculatiōe di/
uina. tum suis rationibus inuicta patuerūt.

Nam imperante florentēq; nequitia: vīt? nō
solum premiū caret verū etiā sceleratozū pe/
dibus subiecta calcatur. et in locum facinorū
luit supplicia.

Nullum malum impunitū nullum bonū irre/
muneratum.

Duo sunt quibus omnis effectus humanoꝝ
actuū constat voluntas. s. et potestas. quozū
si alterūz desit. nihil est quod explicari queat
Deficiente enim voluntate nec aggreditur
quisq; quod non vult. ac si potestas abfit:
voluntas sit frustra.

Cum omnes tam boni q̄ mali ad bonū perue/
nire nitantur et mali ad hoc peruenire non
possant. boni autem possunt non dubius est
malos esse ipotentes. bonos vero potētes.

Qui mali vero sunt simpliciter sunt mali. s; se/
candū quid possunt dici boni. sicut cadaver
bōis non pōt dici simpliciter. bō s; mortu⁹

Id quod ordinē seruat. retinetq; naturam.

Beatitudo est premiū humanoꝝ actuūz.

Premiū bonozū est deos fieri.

Sicut probis probitas ipsa sibi met est premiū
ita malis nequitia est supplicij.

Qui probitate deserta homo esse desierit. cum
in diuinaz conditionem transire non possit.
necesse est vt vertatur in beluam: vnde aua/
rus homo: est lupus: ferox vero canis: dolo/
sus vero: vulpes. et cetera.

Boni sunt felices: mali vero miseri.

Mali puniti meliores et feliciores sunt q̄ ma/
ipuniti q; pena malozū bona ē rōne iustitie.

Puniri malos iustum est sed ipsos euadere i/
punitos iniustum est.

Quidam nequeunt tenebris oculos affuetos
ad lumen perspicue veritatis auollere. et ta/
les assimilantur auibus. quazū intuitū nor
illuminat dies excecatur. et illi dum non rerū
ordinē: sed suos intuentur affect⁹: vel licen/
tiam. vel imponentem scelerum putant esse
felicem: quod tamen non est verum.

Infelicioꝝ et miserior est iniuriam illatoꝝ: q̄ iniu/
rie acceptoꝝ.

Apud sapientes nullus odio relinqui debet.

Sicut languor est morbu⁹ corporis. Ita vitiosi/
tas est morbus anime.

Cuz ergo egros odio dignos minime sed ma/
gis miseratiōe iudicemus multo magis nō
odiendi aut insequendi sed miserandi sunt
quozū mentes omni languore atrocioꝝ vr/
get improbitas.

Prouidentia est diuina ratio: in summo prin/
cipe omnium constituta. qui cūcta disponit.

Fatum est inherens rebus mobilibus dispo/
sitiō. per quā prouidentia diuina suis queq;
nectit ordinibus.

Quid animozum salus esse videtur: nisi pro/
bitas. quid vero egritudo: nisi vitia.

Quis alius autem vel conseruatoꝝ bonozum:
vel malozum expulsoꝝ: q̄ rector ac medica/
toꝝ mentūz deus: qui ex alta prouidētie spe/
cula respicit. quid vnicunque cōueniat agno/
scit et quod conuenire nouit accomodat.

Non est fas. homini cunctam diuinā machinā
operis vel ingenio comprehendere. vel ser/
mone explicare.

Quinti libri boetii de consolatione.

Alus est inopinate rei euent⁹: ex cau/
sis confluentibus in his que ob ali/
quid geruntur.

Sperare et orare solus motus est. quo cuz deo
homines loqui videntur.

Diuina prouidentia rebus gerendis necessi/
tatem nō imposuit. quia si omnia cōuenirent
de necessitate. premia bonozum: et malozūz
pena perirent.

Frustra artis esset effectus: si oia roacte mo/
uerentur.

Ex lib. boetii de scholastica disciplina.

Signum quid sit res ostendit. sed non efficit quod designat.

Omne quod cognoscitur. non secundum vim sui: sed secundum cognoscentis potius comprehenditur facultatem.

Eternitas est interminabilis vite: simul tota et perfecta possessio.

Si digna rebus nomina velim imponere: dicemus deum esse eternum. mundum vero perpetuum secundum platonem.

Deus omnia infinita preteriti ac futuri specia complectens quasi nunc generantur: in sui simplici cognitione considerat.

Omne quod inest sensibus: si ad rationem referas. vniuersale est si ad sensum particulare vniuersale est dum intelligit particulare dum sentit.

Omne futurum diuinus precurrit intuitus. Non frustra in deo posite sunt spes et preces que cum recte sint inefficaces esse non possunt.

Ex lib. boetii de scholastica disciplina
Diligentia cuiuslibet operis: obstinatio permolitas.

Logica est scientia: veri falsique indagatrix.

Sicut prudentia sine iustitia parum vel nihil prodest. iustitia vero sine prudentia multum sic scientia sine usu parum. usus vero sine scientia multum.

Aristoteles.
Succinta veritas: licet voce sit tediosa. non tamen est instructiosa.

Grammaticae fructuositas: nullomodo est silentio obliganda per eam enim cuiuslibet scientie commendabilis redditur possessio.

Qui non nouit se subici nunc sciet magistrari. Miserum est enim esse magistrum. qui nunc nouit se esse discipulum.

Discipulus debet esse beniuolus animo. attentus ad audiendum. docilis ad intelligendum. beniuolus ad retinendum.

Scolaris non debet esse discolors.

Discolors est qui curru per vicos et plateas et meretricum cellulas. per publica spectacula per coeas et similia.

Discipulus non sit magistro violetus.

Non est dignus scientia qui scientie insurgit preceptor.

Luxurie seruore studeat discipulus a lienari. Meretricis est nonaria et inferni ianua. via iniquitatis scorpionis percussio viscarum sceleris puteus interitus.

Primum modice sumptum accit ingenius. sed non modice sumptum. ratione conturbat intellectus debet. memoriam eneruat. obliuione imittit. errorem infundit: ignorantiam inducit.

Quid ista lucidius. Quia inconstans nequus felicis discipuli discretio magistratum gaudeat subici. cuius reuerendo metuendoque diligit et fidelis existat.

De seducendo mancipio in quo plenarie confidit dominantis dilectio.

Inuidia si secunda quod euenerit. scilicet in discendo gratuita est sed simpliciter ipsa proprii auctoris est consumptiua.

Non est dignus dulcoris acumine: qui amari indinis nescit inuisari grauamine.

Miserum quippe ingenium est vti semper inuentis: et nunquam inueniendis.

Alios docere proprie est facultatis industrie.

Propter quod prius quis discat: quam doceat.

Rerum effectus exhibitione operis declarant. Sicut in vnoquoque opere mater inuenitur constantia ita vniuersae doctrine et discipline: non uerba est negligentia.

Ex libro timaei platonis.

In omnibus siue maximis siue minimis diuinum debet implorari auxilium.

In omni tractatu fieri debet: ut inter initia consideretur quid sit de quo agitur.

Beniuolentiam vniuersitatis tam difficile est inuenire: quam inuentum impossibile digne praesari.

Operi formam dat opifex sui.

Mundus a deo factus est.

Deus auctor maximus est.

In rebus sublimibus: et mediocrem explanationem habere cuiusdam magis bono laboris est.

Optimus est mundi auctor.

Ab optimo longe inuidia relegata est.

Bonitas dei causa fuit factionis mundi et originis omnium rerum.

Primum tantum est mundus.

Non decet rem antiquiore a post genita regi.

Tempora maxime distinguntur per motu solis.

Primum deorum. quorum opifex idemque pater. ego.

Opera quidem: vos materia dissolubilia: Et non quod per deos deorum intelligi intelligentias et celestia corpora. que de se sunt mortalia. sed sola dei voluntate. perpetuantur.

Ad hoc anima coniuncta est corpori: ut fructur scientis et virtutibus: si autem cum seruore